

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA
O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA UZ SPORAZUM O STABILIZACIJI I
PRIDRUŽIVANJU IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I EUROPSKIH ZAJEDNICA
I NJIHOVIH DRŽAVA CLANICA, KAKO BI SE UZELO U OBZIR PRISTUPANJE
ČEŠKE REPUBLIKE, REPUBLIKE ESTONIJE, REPUBLIKE CIPRA, REPUBLIKE
MAĐARSKE, REPUBLIKE LATVIJE, REPUBLIKE LITVE, REPUBLIKE MALTE,
REPUBLIKE POLJSKE, REPUBLIKE SLOVENIJE I SLOVACKE REPUBLIKE
EUROPSKOJ UNIJI, S KONACNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Protokola uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji (dalje: Protokol) sadržana je u odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01-pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTICI

Trgovinski odnosi Republike Hrvatske i Europske zajednice uređeni su Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica (dalje: Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju), koji je stupio na snagu 1. veljače 2005. godine.

U trgovinskim dogovorima stranaka iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju bilo je potrebno uvažiti činjenicu proširenja Europske unije na deset novih članica od 1. svibnja 2004. godine. Naime, od deset pristupajućih država, Republika Hrvatska imala je sklopljene ugovore o slobodnoj trgovini s njih šest (Češka Republika, Republika Litva, Republika Mađarska, Republika Poljska, Republika Slovenija, Republika Slovačka). Navedene države su se, sukladno odredbama Ugovora o pristupanju Europskoj uniji, povukle iz svojih trgovinskih sporazuma s Republikom Hrvatskom te su, nakon njihova pristupanja Europskoj uniji međusobni trgovinski odnosi uređeni Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju, odnosno do njegova stupanja na snagu, Privremenim sporazumom.

Pravni temelj za sklapanje Protokola nalazi se u članku 36. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. Navedeni članak glasi:

"Carinske unije, područja slobodne trgovine i prekogranični dogovori

1. Ovim se Sporazumom ne isključuje ocuvanje ili uspostava carinskih unija, područja slobodne trgovine ili dogovora vezanih uz pogranični promet, osim ako se njima mijenjaju trgovinski dogovori predviđeni ovim Sporazumom.
2. Tijekom prijelaznih razdoblja, koja su određena člankom 18., ovaj Sporazum neće utjecati na provedbu posebnih preferencijalnih dogovora kojima se uređuje kretanje roba i koji su ili utvrđeni pograničnim sporazumima prethodno sklopljenim između jedne ili više država članica i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, a koji su, temeljem sukcesije,

preneseni na Hrvatsku, ili proizlaze iz dvostranih sporazuma, naznačenih u glavi III., koje je Hrvatska zaključila radi promicanja regionalne trgovine.

3. U okviru Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje održavat će se konzultacije stranaka u svezi sa sporazumima koji su opisani u stavku 1. i 2. ovoga članka i, kad to bude zatraženo, u svezi s drugim bitnim pitanjima koja se odnose na njihove trgovinske politike prema trećim zemljama. Posebice u slučaju pristupanja neke treće zemlje Zajednici takve će se konzultacije održavati kako bi se zajamcilo uzimanje u obzir međusobnih interesa Hrvatske i Zajednice koji su navedeni u ovom Sporazumu."

Pregovori o Protokolu vodili su se izravno između Vlade Republike Hrvatske i Europske komisije, a ne u okviru konzultacija unutar Privremenog odbora, budući da Privremeni odbor, prema odredbama Privremenog sporazuma o trgovinskim i s njima povezanim pitanjima između Republike Hrvatske i Europske zajednice, nije bio ovlašten odlučivati o svim pitanjima koja su bila predmetom pregovora (treba napomenuti da Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju tada još nije bio na snazi, pa ni Vijeće za stabilizaciju i pridruživanje nije bilo uspostavljeno). Pregovori o Protokolu odnosili su se na sklapanje ugovora o izmjeni Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. Dakle, pregovaralo se o novom pravnom okviru koji nije ureden odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.

Naime, sklapanjem Protokola uvažava se činjenica proširenja Europske unije na deset novih država članica od 1. svibnja 2004. godine te se prilagodava Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju kako bi se na odgovarajući način uredili trgovinski odnosi Republike Hrvatske sada s proširenom EU, to jest s Europskom zajednicom i 25 država članica EU. Predmet pregovora su dakle bile postojeće trgovinske koncesije i trgovinski tijekovi za poljoprivredne, prehrambene i ribarske proizvode koji su bili utvrđeni u dvostranim ugovorima o slobodnoj trgovini između Republike Hrvatske i pojedine nove države članice Europske unije, a ne utvrđivanje novih, dodatnih, kvota za uvoz u Republiku Hrvatsku iz proširene EU. Rijec je o odgovarajućem prenošenju postojećih trgovinskih koncesija koje je šest pristupajućih država imalo s RH, na temelju sklopljenih ugovora o slobodnoj trgovini.

U Bruxellesu su nakon četiri kruga pregovora i dva kruga tehničkih konzultacija 16. travnja 2004. godine zaključeni pregovori i parafiran Protokol. Protokol je potpisan u Bruxellesu 21. prosinca 2004. godine, a potpisali su ga ministar poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva, Petar Cobanković, u ime Vlade Republike Hrvatske, te nizozemski ministar poljoprivrede, prirode i hrane, Cees Veerman, i povjerenik za proširenje, Olli Rehn, u ime Europske unije.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Protokolom su utvrđene trgovinske koncesije za poljoprivredne, prehrambene i ribarske proizvode koje se primjenjuju u razmjeni između Republike Hrvatske i proširene Europske unije od 1. svibnja 2004. godine.

Pregovaračke smjernice za vođenje pregovora o sklapanju Protokola utvrđene od Vlade Republike Hrvatske određivale su da je u utvrđivanju dodatnih koncesija za izvoz iz proširene EU potrebno uzimati u obzir:

- visinu potpora, posebice izvoznih subvencija koja će se plaćati svim zemljama članicama EU;

- posebnu osjetljivost pojedinih poljoprivredno-prehrambenih proizvoda;
- dostignuti stupanj liberalizacije pojedinih proizvoda;
- velicinu hrvatske proizvodnje u odnosu na udio potrošnje na tržištu EU;
- udio preferencijalnog i ukupnog uvoza (prema podacima uvozne statistike) iz zemalja pristupnica, kao i uvoza iz EU-15, u potrošnji pojedinog proizvoda na hrvatskom tržištu;
- potrebu postupne daljnje liberalizacije trgovine.

Takoder, konacno ugovorene carinske koncesije nisu smjele biti vece od zbroja carinskih koncesija odobrenih u Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju za uvoz pojedinog proizvoda iz EU-15 i carinskih koncesija za pojedini uvozni proizvod odobrenih novim buducim clanicama EU u bilateralnim ugovorima o slobodnoj trgovini s Republikom Hrvatskom.

S obzirom na uocene negativne trendove u poljoprivrednom sektoru, prije svega rastuci deficit u poljoprivrednoj razmjeni s postojećim i novim zemljama clanicama EU, hrvatska je strana u izradi pregovarackih smjernica i samim pregovorima vodila racuna o posebnoj osjetljivosti ovoga sektora kako bi se otklonile moguće negativne posljedice potpisivanja Protokola. Hrvatski su pregovaraci zastupali stav da u utvrđivanju dodatnih koncesija za uvoz iz EU polazište treba biti razina preferencijalnog uvoza iz novih clanica EU, a ne ukupan uvoz (dakle i uvoz na MFN osnovi), kako su to tražili predstavnici EU.

Tako se u pregovorima polazilo prvenstveno od interesa hrvatskog gospodarstva, no, uvažavala se i odredba Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju o uzimanju u obzir medusobnih interesa Republike Hrvatske i Europske zajednice.

Unatoc ustrajanju predstavnika Europske komisije na prihvatanju njihovih pregovarackih nacela, hrvatska je strana ipak uspjela za znacajan broj osjetljivih proizvoda dogovoriti koncesije koje su manje kako od zbroja ukupnog uvoza tako i od zbroja koncesija.

S druge strane, hrvatsko je izaslanstvo postiglo dodatnu kvotu za bescarinski izvoz lubina i ribljih preradevina od oko 1.400 tona, što je približno ukupan hrvatski izvoz navedenih proizvoda u zemlje pristupnice. Dobivena je i dodatna kvota od 28.000 hl za bescarinski izvoz naših vina, od cega se polovina odnosi na buteljirano vino, što je manje od ukupnog izvoza, ali više od preferencijalnog izvoza u referentnom razdoblju (2000.-2002.).

Na kraju, iako ne manje važno, treba istaknuti da je Protokolom riješeno i pitanje pristupanja novih država clanica EU tome Sporazumu. Naime, temeljem clanka 1. Protokola Češka Republika, Republika Estonija, Republika Cipar, Republika Latvija, Republika Litva, Republika Madarska, Republika Malta, Republika Poljska, Republika Slovenija i Slovacka Republika postaju stranke Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju te svaka od njih prihvaca i uzima na znanje, na isti nacin kao i druge države clanice Zajednice, tekstove Sporazuma, kao i Zajednickih izjava te Jednostranih izjava priloženih Završnom aktu koji je potpisan istoga dana. Clankom 13. Protokola određeno je da u ime država clanica EU Protokol odobrava Vijeće Europske unije, što znaci da se time izbjegao postupak potvrđivanja Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju u parlamentima novih država clanica.

Rezultati pregovora po skupinama proizvoda su sljedeći:

- a) Osnovni poljoprivredni proizvodi

Europska komisija postavila je zahtjev za utvrđivanje koncesija za ukupno 225 skupina proizvoda podrijetlom iz Europske unije. Budući da se više od polovice toga broja (točnije 136 skupina proizvoda) odnosi na potvrđivanje postojećeg bescarinskog režima uvoza koji je utvrđen Privremenim sporazumom, *de facto* se pregovaralo o povećanju koncesija za 89 skupina osnovnih poljoprivrednih proizvoda pri uvozu iz EU u RH.

Protokol sadrži sljedećih 6 lista poljoprivrednih proizvoda, kojima su utvrđene koncesije za uvoz iz zemalja proširene EU:

- Dodatak I. (sadašnji dodaci IV(a) i IV(c) Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i Privremenog sporazuma, odnosno proizvodi podrijetlom iz zemalja EU koji će se od 1. svibnja uvoziti u RH bez carina) – nema promjene u odnosu na Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju te su za ove proizvode jedino obavljene tehničke ispravke zbog promjene tarifnih oznaka u RH.

- Dodatak II. (sadašnji dodatak IV(b) Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, odnosno proizvodi za koje je dogovorena mogućnost bescarinskog uvoza u RH u okviru carinskih kvota) – u odnosu na postojeći dodatak IV(b) povećane su kvote za peradsko meso (sa 610 na 780 tona) i ulje od soje (sa 220 na 1.200 tona).

Također su otvorene bescarinske kvote za novih 19 skupina proizvoda: ovce i koze (300 tona); svježe govede meso (200 tona); svježe mlijeko (13.500 tona); koncentrirano mlijeko (250 tona); sir (1.150 tona); med (20 tona); micelij gljiva (9.400 tona); krumpir za proizvodnju škroba (1.000 tona); sušeno povrće (1.050 tona); jabuke (5.800 tona); pšenično brašno (250 tona); prekrupa od žitarica (100 tona); ulje od repice (100 tona); ostalo konzervirano povrće (135 tona); marmelade i džemovi (130 tona); sokovi od jabuke i mješavine sokova (200 tona); šećerni sirupi (550 tona); pšenične posije (6.200 tona); stocna hrana (1.350 tona).

- Dodatak III. (sadašnji dodatak IV(d) Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, odnosno proizvodi za koje je predviđeno postupno ukidanje carina u okviru carinskih kvota) – u odnosu na postojeće koncesije iz Dodatka IV(d) povećane su preferencijalne kvote za sušeno meso (sa 330 na 500 tona), maslac (sa 220 na 300 tona) i konzerviranu rajčicu (sa 5.280 na 5.430 tona).

- Dodatak IV. (sadašnji dodatak IV(e) Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, odnosno proizvodi za koje je predviđeno postupno smanjivanje carina pri uvozu iz zemalja Europske unije) – nema promjene u odnosu na Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju te su za ove proizvode jedino obavljene tehničke ispravke zbog promjene tarifnih oznaka u RH.

- Dodatak V. (sadašnji dodatak IV(f) Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, odnosno proizvodi za koje je predviđeno postupno smanjivanje carina u okviru carinskih kvota pri uvozu iz zemalja Europske unije) – povećane su preferencijalne kvote za dvije skupine proizvoda: dinje i lubenice (sa 6.050 na 6.210 tona) i slad (sa 16.500 na 17.500 tona).

- Dodatak VI. – lista od 22 skupine proizvoda za koje Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju nisu bile predviđene trgovinske koncesije za uvoz iz EU,

ili proizvodima za koje su utvrđene dodatne koncesije zbog tradicionalnog uvoza iz zemalja pristupnica u EU. Radi se o kvotama za preferencijalni uvoz iz EU živih goveda (9.000 tona, 15% carine), živih svinja (2.550 tona, 15%), živih kokoši (90 tona, 10%), svinjskog mesa (3.570 tona, 25%), svježeg mlijeka (12.600 tona, 4,2 €100 kg), kupusa (160 tona, 50% MFN), mrkve (140 tona, 50% MFN), hrena (11 tona, 50% MFN), krastavaca (200 tona, 10%), gljiva (340 tona, 10%), paprike (310 tona, 12%), smrznutog povrća (1.500 tona, 7%), pšenice (9.000 tona, 15%), kukuruza (20.000 tona, 9%), suncokreta (2.160 tona, 6%), margarina (1.200 tona, 20%), kobasica (1.900 tona, 10%), mesnih konzervi od svinjskog mesa (180 tona, 10%), ostalih mesnih konzervi (240 tona, 10%), glukoze (1.000 tona, 5%), melase (14.500 tona, 14%), povrća konzerviranog u octu (1.650 tona, 15%).

Na izvoznoj strani Hrvatskoj su odobrene povećane kvote za bescarinski izvoz u zemlje proširene EU i to sa 45.000 hl (od cega 15.000 hl u rinfuzi) na 73.000 hl (od cega 29.000 hl u rinfuzi). Dakle od dodatnih 28.000 hl u istoj mjeri će se povećanje (po 14.000 hl) odnositi na vino u rinfuzi i na buteljirana vina.

Nije promijenjen režim izvoza "mlade govedine" iz RH u EU te je zadržana kvota od 9.400 tona uz 20% MFN carine pri izvozu u zemlje proširene Unije. Za EK pregovarace nije bio prihvatljiv zahtjev hrvatske strane da se ukine carina u okviru postojeće kvote za barem 1/3 od ukupne količine.

b) Preradevine poljoprivrednih proizvoda

Preradevinama poljoprivrednih proizvoda smatraju se proizvodi višeg stupnja obrade obuhvaćeni Protokolom 3. Privremenog sporazuma. Za najveći broj ovih proizvoda RH je već odobrila ukidanje carina stupanjem na snagu Privremenog sporazuma ili nakon prijelaznog razdoblja. Za manji broj osjetljivih preradevina Hrvatska je za proizvode podrijetlom iz EU odobrila bescarinsku kvotu, koja se povećava svake godine.

U okviru pregovora o Protokolu Hrvatska je odobrila povećanje koncesija za sljedeće proizvode podrijetlom iz EU: jogurt s dodacima (sa 1.920 tona na 2.070 tona), mlijecne namaze (sa 48 na 60 tona), bombone (sa 600 na 1.100 tona), čokolade (sa 1.680 na 2.130 tona), kekse i vafle (sa 1.920 na 2.920 tona), sladoled (sa 840 na 1.290 tona), mineralne vode (sa 4.200 na 16.200 tona) i bezalkoholna gazirana pica (sa 10.800 na 16.300 tona). Hrvatska je također otvorila bescarinsku kvotu za uvoz začinskih sredstava od 300 tona.

c) Ribarski proizvodi

Hrvatska je strana iskazala poseban interes za pregovore u ribarstvu, budući da je ribarski sektor jedno od rijetkih područja u kojima Hrvatskoj u okviru Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i Privremenog sporazuma nije bila odobrena povlastica bescarinskog izvoza za sve proizvode. Predstavnici RH ponudili su obostranu potpunu liberalizaciju u trgovini ribom i proizvodima od ribe, što predstavnici EK nisu bili spremni prihvatiti.

Vodeći se nacelima koja su bila prihvaćena u pregovorima u poljoprivrednom i prehrambenom sektoru, pregovori o povećanju koncesija u ribarstvu sveli su se na dvije skupine proizvoda: lubin i konzerviranu ribu. Za sve ostale ribarske proizvode u Protokolu zadržavaju se koncesije iz Sporazuma o stabilizaciji i.

Povećana je bescarinska kvota za izvoz lubina iz RH u zemlje proširene EU sa 550 na 650 tona godišnje. Također je povećana kvota za izvoz konzervirane ribe iz RH sa 220 tona na 1.550 tona, uz ukidanje carine u okviru kvote.

Također je povećana kvota za uvoz konzervirane ribe podrijetlom iz EU u RH sa 95 tona na 310 tona, uz ukidanje carine u okviru kvote. Nisu povećane kvote za uvoz ostale ribe podrijetlom iz EU.

d)   Pravila o podrijetlu

Protokolom su unesene izmjene u tekst Protokola 4. Sporazuma o Stabilizaciji i pridruživanju (Definicija pojma „proizvoda s podrijetlom“ i načini upravne suradnje) zbog prilagodbe primjene pravila o podrijetlu i na deset novih država članica EU, te su unesene tranzicijske odredbe za prijelazno razdoblje od četiri mjeseca koje reguliraju prihvatanje dokaza o podrijetlu izdanih prije pristupanja deset novih zemalja u članstvo EU.

Nadalje, u Protokol je unesen novi, ali neznatno izmijenjen, tekst Dodatka II Protokola 4. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju (Popis prerada ili obrada što ih je potrebno obaviti na materijalima bez podrijetla kako bi dobiveni proizvod stekao status proizvoda s podrijetlom). Izmjene koje su unesene bile su nužne zbog harmonizacije pravila o podrijetlu sadržanih u Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju s pravilima o podrijetlu koje su u primjeni u državama članicama EU.

IV.   OCJENA SREDSTVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE AKTA

Provedba Protokola uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji ne zahtijeva dodatna sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske.

V.   PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Osnova za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora ("Narodne novine" broj 71/00, 129/00, 117/01, 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03 i 58/04), a temelji se na drugim, osobito opravdanim državnim razlozima, kao i na objektivnim okolnostima s obzirom da je riječ o međunarodnom ugovoru.

Osobito opravdani državni razlozi ogledaju se u potrebi žurnog okončanja postupka potvrđivanja Protokola uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji zbog dviju činjenica. Kao prvo, sam Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica stupio je na snagu 1. veljače 2005. godine, a njegove trgovinske odredbe su u

velikoj mjeri izmijenjene odredbama Protokola koji se privremeno primjenjuje od tog datuma. Osim toga, Europska unija je okoncala postupak potvrđivanja pa je za njegovo stupanje na snagu potrebno još samo okoncanje odgovarajućeg postupka u Republici Hrvatskoj.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka u pravilu ne mogu vršiti izmjene i dopune teksta Protokola uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo citanje.

VI. KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA UZ SPORAZUM O STABILIZACIJI I PRIDRUŽIVANJU IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I EUROPSKIH ZAJEDNICA I NJIHOVIH DRŽAVA ČLANICA, KAKO BI SE UZELO U OBZIR PRISTUPANJE ČEŠKE REPUBLIKE, REPUBLIKE ESTONIJE, REPUBLIKE CIPRA, REPUBLIKE MAĐARSKE, REPUBLIKE LATVIJE, REPUBLIKE LITVE, REPUBLIKE MALTE, REPUBLIKE POLJSKE, REPUBLIKE SLOVENIJE I SLOVACKE REPUBLIKE EUROPSKOJ UNIJI

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske, predlaže se pokretanje postupka donošenja, po hitnom postupku, Zakona o potvrđivanju Protokola uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji.

Konacni prijedlog Zakona o potvrđivanju Protokola uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji, s obrazloženjem, glasi:

**KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
PROTOKOLA UZ SPORAZUM O STABILIZACIJI I PRIDRUŽIVANJU IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I EUROPSKIH ZAJEDNICA I NJIHOVIH DRŽAVA
CLANICA, KAKO BI SE UZELO U OBZIR PRISTUPANJE CEŠKE REPUBLIKE,
REPUBLIKE ESTONIJE, REPUBLIKE CIPRA, REPUBLIKE MAĐARSKE,
REPUBLIKE LATVIJE, REPUBLIKE LITVE, REPUBLIKE MALTE, REPUBLIKE
POLJSKE, REPUBLIKE SLOVENIJE I SLOVACKE REPUBLIKE EUROPSKOJ
UNIJI**

Clanak 1.

Potvrđuje se Protokol uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji, potpisan u Bruxellesu 21. prosinca 2004. godine, u izvorniku na hrvatskom, češkom, danskom, engleskom, estonskom, finskom, francuskom, grckom, latvijskom, litvanskom, mađarskom, nizozemskom, njemackom, poljskom, portugalskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku.

Clanak 2.

Tekst Protokola iz clanka 1. ovog Zakona u izvorniku na hrvatskom i engleskom jeziku, glasi:

Za Republiku Hrvatsku:
v.r. Petar Cobankovic,
ministar poljoprivrede, šumarstva i vodnog
vodnog gospodarstva

Za države članice Europske unije:
v.r. Cees Veerman
ministar poljoprivrede, prirode i hrane
Kraljevine Nizozemske

Za Europske zajednice:
v.r. Olli Rehn
član Europske komisije

Clanak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je Vlade Republike Hrvatske i drugih državnih tijela u čiji djelokrug ulaze pitanja obuhvaćena Protokolom iz clanka 1. ovog Zakona.

Clanak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona, Protokol nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom clanka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, nakon njegovog stupanja na snagu.

Clanak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

HRVATSKI SABOR

predsjednik
Vladimir Šeks, v.r.

**OBRAZLOŽENJE KONACNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POTVRĐIVANJU
PROTOKOLA UZ SPORAZUM O STABILIZACIJI I PRIDRUŽIVANJU IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I EUROPSKIH ZAJEDNICA I NJIHOVIH DRŽAVA
CLANICA, KAKO BI SE UZELO U OBZIR PRISTUPANJE CEŠKE REPUBLIKE,
REPUBLIKE ESTONIJE, REPUBLIKE CIPRA, REPUBLIKE MAĐARSKE,
REPUBLIKE LATVIJE, REPUBLIKE LITVE, REPUBLIKE MALTE, REPUBLIKE
POLJSKE, REPUBLIKE SLOVENIJE I SLOVACKE REPUBLIKE EUROPSKOJ
UNIJI**

Clankom 1. ovog Zakona propisano je da se potvrđuje Protokol uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji, potpisan u Bruxellesu 21. prosinca 2004. godine, u izvorniku na hrvatskom, češkom, danskom, engleskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, latvijskom, litvanskom, mađarskom, nizozemskom, njemackom, poljskom, portugalskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku, sukladno odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Protokolom.

Članak 2. sadrži tekst Protokola u izvorniku na hrvatskom i engleskom jeziku.

Članak 3. utvrđeno je da je provedba Zakona u djelokrugu Vlade Republike Hrvatske i drugih tijela u čiji djelokrug ulaze pitanja obuhvaćena Protokolom.

Clankom 4. utvrđeno je da danom stupanja na snagu ovog Zakona Protokol nije na snazi, već će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, nakon njegovog stupanja na snagu.

Clankom 5. utvrđuje se stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju Protokola uz Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, kako bi se uzelo u obzir pristupanje Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Mađarske, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike Europskoj uniji.